

Năm Nay Đà Lạt

Năm nay...Đà Lạt trời kang khác
Nắng nóng y như nắng Khánh Hòa...
Là chẳng thấy chi Đà Lạt nữa
Dẫu còn đầu núi bóng mây qua...

Năm nay...Đà Lạt hình như khác?
Vài trộ mưa bay để lại buồn.
Thông ở núi Bà như tóc rụng
Nửa đêm mới thấy chút mù sương!

Người thi nhau đốn thông tìm đất,
Người cất nhà cao để chọc Trời?
Trời vẫn làm thình như đã thế
Trăng đêm mong Bảy bỗng chia đôi...

Năm nay Đà Lạt ai ngời ngó
Một nửa trăng...còn một nửa trăng?
Một nửa trăng...ai buồn cắn vớ?
Một nửa trăng...còn, đã sang ngang?

Năm nay Đà Lạt tôi bùng mặt
Bùng cả mặt trời nhé, sáng mai!
Đợi đến canh năm gà lại gáy
Hoa hồng trắng nở bởi vì ai?

Hỏi ai là hỏi mình thôi đó!
Ai với mình còn sánh bước đâu?
Con dốc Bà Trưng không phải dốc
Chỉ là đường xẻ giữa nương dâu!

*Tôi rời Đà Lạt đi, tiếng tiếc
Mái tóc Lâm Viên mướt một thời
Xuân Hạ Thu Đông thành khoảnh khắc
Nhớ nhiều không khéo nắng bay hơi...*

Trần Vấn Lệ